

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Česánkovou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně] zastoupená advokátem [údaje o zástupci]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

o zaplacení 8 368,40 Kč s příslušenstvím a smluvní pokuty ve výši 2 000 Kč

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 4 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 4 000 Kč od 17. 1. 2023 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se zamítá ohledně poplatku ve výši 4 368,40 Kč, úroku ve výši 851,67 Kč, nákladů na vymožení pohledávky ve výši 439,26 Kč, nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 263 Kč, kapitalizovaného úroku z prodlení ve výši 444,33 Kč, úroku z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 4 000 Kč od 21. 12. 2022 do 16. 1. 2023 a smluvní pokuty ve výši 2 000 Kč.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou - návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu domáhala po žalovaném zaplacení částky 4 000 Kč s kapitalizovaným úrokem z prodlení ve výši 444,33 Kč, s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 4 000 Kč od 21. 12. 2022 do zaplacení, částky 5 659,33 Kč (zahrnující poplatek ve výši 4 368,40 Kč, kapitalizovaný úrok za dobu od 9. 7. 2021 do 19. 1. 2022 v sazbě 40 % z částky 4 000 Kč ve výši 851,67 Kč a náklady na vymožení pohledávky (smluvně ujednané náklady na výzvy, dopisy, SMS, e-maily a telefonické hovory

v případě prodlení žalovaného) ve výši 439,26 Kč), nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 263 Kč (za odeslaný obyčejný dopis ze dne 19. 1. 2023 a za osobní návštěvu terénního pracovníka) a smluvní pokuty ve výši 2 000 Kč. Návrh odůvodnila tím, že právní předchůdkyně žalobkyně společnost [právnícká osoba], [IČO], uzavřela dne 9. 7. 2021 se žalovaným smlouvu o úvěru č. B0003930604163598, na základě které poskytla žalovanému částku 4 000 Kč Smlouva byla uzavřena prostřednictvím internetových stránek [webová adresa]. Žalovaný vyplnil registrační formulář, v němž uvedl základní údaje o své osobě včetně kontaktních údajů a čísla bankovního účtu a dále zdroj a výši svého příjmu. Poté obdržel text smlouvy o spotřebitelském úvěru. Po seznámení se s obsahem smlouvy ji odsouhlasil zaškrtnutím příslušného čtvercového políčka, stejně tak se seznámil a odsouhlasil další související dokumenty. Poté právní předchůdkyně žalobkyně odeslala žalovanému na jeho mobilní číslo SMS zprávu s unikátním kódem: w6um, který žalovaný opsal do příslušného pole internetového formuláře, čímž odeslal žádost o poskytnutí úvěru. Smlouva a související dokumenty byly žalovanému zaslány na jím uvedený e-mail. Žalobkyně tvrdí, že na základě údajů poskytnutých žalovaným v rámci procesu uzavření smlouvy právní předchůdkyně žalobkyně ověřila schopnost a možnost žalovaného splácet poskytnutý úvěr. Žalovanému byla částka 4 000 Kč poskytnuta na jeho bankovní účet. Žalovaný se ve smlouvě zavázal vrátit částku 4 000 Kč spolu s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 4 368,40 Kč a smluvním úrokem do 8. 8. 2021. Žalovaný však do sjednané doby splatnosti neuhradil ničeho. Vzhledem k tomu, že žalovaný do termínu splatnosti neuhradil svůj závazek, byla právní předchůdkyně žalobkyně oprávněna nárokovat si smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně z dlužné jistiny a poplatku. Žalobkyně požaduje po žalovaném smluvní pokutu za dobu od 9. 8. 2021 do 4. 4. 2022 ve výši 2 000 Kč. Pohledávka za žalovaným byla postoupena na žalobkyni, a to na základě rámcové smlouvy o postupování pohledávek ze dne 7. 6. 2022 a dílčí smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 16. 12. 2022 s účinností ke dni 20. 12. 2022. Žalovaný na svůj dluh žalobkyni, ani její právní předchůdkyni neuhradil ničeho, a to i přes opakované upomínky. Na výzvu soudu žalobkyně doplnila, že ohledně ověření úvěruschopnosti žalovaného již sdělila všechny informace v návrhu a předložila i veškeré důkazy.

2. Ve věci byl vydán elektronický platební rozkaz, který se však nepodařilo doručit do vlastních rukou žalovaného, a proto byl zrušen. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil a k ústnímu jednání konanému dne 31. 10. 2023 se bez omluvy nedostavil, ani nepožádal o jeho odročení, ačkoli byl k němu řádně a včas předvolán. Žalobkyně se z jednání omluvila a věc proto byla projednána a rozhodnuta bez přítomnosti účastníků podle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“).

3. Ze smlouvy o úvěru č. [číslo] ze dne 9. 7. 2021 ve spojení s formulářem pro standardní informace o spotřebitelském úvěru soud zjistil, že společnost [právnícká osoba] a žalovaný uzavřeli smlouvu o jednorázovém a bezúčelovém úvěru, na základě které se uvedená společnost zavázala poskytnout žalovanému bezhotovostně částku 4 000 Kč a žalovaný se zavázal tuto částku spolu s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 4 368,40 Kč a s úrokem vrátit do 8. 8. 2021. Roční zápůjční úroková sazba byla sjednána ve výši 40 %. Pro případ prodlení s úhradou dlužné částky se žalovaný ve smlouvě zavázal zaplatit smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně z dlužné částky, účelně vynaložené náklady, smluvní úrok a zákonný úrok z prodlení. Uvedené listiny jsou podepsány SMS kódem: w6um.

4. Z potvrzení o provedení tuzemské odchozí úhrady vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně [právnícká osoba] vyplatila na účet č. [bankovní účet] pod [variabilní symbol] dne 9. 7. 2021 částku 4 000 Kč.

5. Z projektu vnitrostátní fúze sloučením společností [právnícká osoba] a [právnícká osoba] ze dne 24. 11. 2016, z rámcové smlouvy o postupování pohledávek ze dne 7. 6. 2022, z dílčí smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 16. 12. 2022, z potvrzení o provedení transakce, přílohy [číslo] seznamu pohledávek v listinné podobě, z oznámení o postoupení pohledávky ze

dne 2. 1. 2023 ve spojení s podacím archem ze dne 3. 1. 2023 a výpisem z obchodního rejstříku žalobkyně byla zjištěna aktivní legitimace žalobkyně.

6. V oznámení o postoupení pohledávky ze dne 2. 1. 2023 byl žalovaný vyzván k úhradě dlužné částky do 10 dnů po obdržení tohoto oznámení.

7. Z výpisu úkonů mimosoudního vymáhání pohledávky se podává, že dne 6. 2. 2023 byl žalovanému odeslán obyčejný dopis a dne 21. 2. 2023 byla za účelem vymáhání předmětné pohledávky uskutečněna cesta pověřeného terénního pracovníka žalobkyně na kontaktní adresu žalovaného.

8. Ze sdělení [právní osoba] vyplývá, že právní předchůdkyně žalobkyně zaslala pod [variabilní symbol] částku 4 000 Kč na účet č. [bankovní účet], jehož majitelem a disponentem byl a je žalovaný.

9. Dopisem ze dne 19. 1. 2023 byl žalovaný informován o postoupení pohledávky na žalobkyni a zároveň byl vyzván k úhradě dlužné částky do 6. 2. 2023. Dopisem ze dne 6. 2. 2023 byl žalovaný vyrozuměn o předání věci do advokátní kanceláře a vyzván k úhradě dlužné částky. Výzva před podáním žaloby ze dne 11. 4. 2023 byla žalovanému odeslána dle poštovního podacího archu dne 13. 4. 2023.

10. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Právní předchůdkyně žalobkyně [právní osoba] uzavřela dne 9. 7. 2021 se žalovaným smlouvu o spotřebitelském úvěru č. [číslo], na jejímž základě poskytla žalovanému na jeho bankovní účet č. [bankovní účet] pod [variabilní symbol] částku 4 000 Kč. Žalovaný se zavázal splatit poskytnutou částku ve výši 4 000 Kč spolu s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 4 368,40 Kč a úrokem ve výši 40 % ročně z částky 4 000 Kč do 8. 8. 2021. Žalovaný z titulu této smlouvy neuhradil ničeho. První výzva k úhradě dlužné částky ze dne 2. 1. 2023 byla žalovanému odeslána prostřednictvím České pošty dne 3. 1. 2023.

11. Soud hodnotil důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze částečně.

12. Smlouvu o spotřebitelském úvěru uzavřenou mezi účastníky dne 9. 7. 2021 soud posuzoval podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen, „o.z.“), ve spojení se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen, „zákon o spotřebitelském úvěru“).

13. Podle § 2 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru se spotřebitelským úvěrem rozumí odložená platba, peněžítá zápůjčka, úvěr nebo obdobná finanční služba poskytovaná nebo zprostředkovaná spotřebiteli. Podle § 2390 a 2392 odst. 1 věta první o.z. přenechá-li zapůjčitel vydlužiteli zastupitelnou věc tak, aby ji užil podle libosti a po čase vrátil věc stejného druhu, vznikne smlouva o zápůjčce. Při peněžité zápůjčce lze ujednat úroky. Podle § 2395 o.z. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

14. Podle § 588 o.z. soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přiči dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.

15. Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitele, a pokud je to nezbytné, z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele

spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů.

16. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel nebo zprostředkovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí. Podle § 76 odst. 1 tohoto zákona poskytovatel a zprostředkovatel jedná čestně, transparentně a zohledňuje práva a zájmy spotřebitele. Co se rozumí odbornou péčí, stanoví § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Jde o takovou úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivých obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.

17. Podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 větou druhou, je smlouva neplatná. Spotřebitel může uplatnit námitku neplatnosti v tříleté promlčecí lhůtě běžící ode dne uzavření smlouvy. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

18. Soud vycházel z nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019, v němž tento uvedl, že Nejvyšší správní soud při výkladu § 9 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, účinného do 30. 11. 2016 (když obsahově obdobná úprava je zakotvena i v § 86 zákona č. 257/2016 Sb., tedy pro účely tohoto výkladu lze vycházet z toho, že se právní úprava nezměnila) dovodil, že součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespolehá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). Ústavní soud dále zdůraznil, že nejde o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu, je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli. Ústavní soud rovněž dospěl k závěru, že nezkoumá-li obecný soud, zda úvěrující při poskytnutí spotřebitelského úvěru prověřil schopnost úvěrovaného plánovaný úvěr splatit, zasáhne tím do základního práva spotřebitele na soudní ochranu zaručeného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. S ohledem na shora uvedené má soud za to, že v § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru stanovenou neplatnost smlouvy jakožto důsledek porušení povinnosti poskytovatele (řádě a s odbornou péčí) posoudit úvěruschopnost spotřebitele je nutno vykládat za použití § 588 o.z. jako neplatnost absolutní, když dané porušení povinnosti poskytovatele odporuje zákonu a současně zjevně narušuje veřejný pořádek. Soud je proto povinen zabývat se uvedenou otázkou i bez návrhu žalovaného spotřebitele. Rovněž z rozsudku Soudního dvora EU ze dne 5. 3. 2020 ve věci C -679/18 OPR-Finance vyplývá povinnost soudu zabývat se z úřední povinnosti, tedy i bez námítky dlužníka, otázkou, zda poskytovatel úvěru posoudil náležitě, tedy na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací, úvěruschopnost spotřebitele, a pokud této povinnosti nedostál, povinnost soudu dovodit z tohoto porušení z úřední povinnosti následek stanovený vnitrostátním právem, tj. absolutní neplatnost smlouvy.

19. Ohledně posouzení úvěruschopnosti žalovaného žalobkyně v návrhu uvedla, že původní věřitel ověřoval schopnost a možnosti žalovaného splácet požadovaný úvěr na základě údajů poskytnutých žalovaným v rámci procesu uzavírání smlouvy o spotřebitelském úvěru. Dle žalobkyně žalovaný vyplnil registrační formulář, v němž mimo jiné uvedl typ a výši svého příjmu. Žalobkyně netvrdila ani výši příjmů žalovaného, ani výši jeho výdajů, které zjistila od žalovaného, ani jakým způsobem výši příjmů a výdajů žalovaného ověřila. Žalobkyně nenavrhla ohledně ověření úvěruschopnosti žalovaného žádné důkazy a ze žalobkyní navržených a předložených

důkazů příjmy a výdaje žalovaného nevyplývají. Bez zjištění a ověření skutečných příjmů a výdajů žalovaného a porovnání jeho příjmů a výdajů nemohla žalobkyně, resp. její právní předchůdkyně posoudit, zda je žalovaný schopen spotřebitelský úvěr splatit, a to i s ohledem na krátkou dobu splatnosti jednoho měsíce od poskytnutí úvěru. Soud podotýká, že žalobkyně se k ústnímu jednání nedostavila a omluvila se, čímž znemožnila soudu, aby jí bylo poskytnuto poučení podle § 118a o.s.ř., které soud poskytuje pouze při jednání (28 Cdo 3665/2009). Soud přesto nad rámec své poučovací povinnosti žalobkyni vyzval k doplnění skutkových tvrzení a k označení a předložení důkazů ohledně řádného posouzení úvěruschopnosti žalovaného v souladu s § 86 zákona č. 257/2016 Sb., a to usnesením ze dne 10. 10. 2023, č. j. 4 C 216/2023-17. Žalobkyně na výzvu soudu uvedla, že sdělila již všechny informace, které má od svého právního předchůdce, a předložila i veškeré důkazy.

20. Lze tak uzavřít, že žalobkyně nesplnila svou povinnost stanovenou jí zákonem, posouzení úvěruschopnosti neprovedla řádně, když si neobstarala náležité a dostatečné podklady. Žalobkyně uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru jednala v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru. Jejím jednání tak nelze přiznat právní ochranu. Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele, osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. (srov. rozhodnutí NS sp. zn. 33 Cdo 2178/2018). Důsledkem tohoto postupu a nesplnění zákonné povinnosti je absolutní neplatnost předmětné smlouvy o spotřebitelském úvěru dle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.

21. V souladu s § 87 odst. 1 věta třetí zákona o spotřebitelském úvěru má žalobkyně nárok jen na vrácení zůstatku jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možnostem žalovaného. Jelikož v řízení bylo zjištěno, že žalobkyně poskytla žalovanému částku 4 000 Kč a žalovaný neuhradil z tohoto titulu ničeho, zůstává nesplněný dluh na jistinu úvěru ve výši 4 000 Kč a tuto částku je žalovaný povinen žalobkyni zaplatit. Jiné smluvní nároky (úrok, smluvní pokuty, různé poplatky, náklady na vymožení pohledávky apod.) nelze podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru úspěšně uplatnit.

22. Žalovaný jako spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu v době přiměřené jeho možnostem. Podle § 87 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru pokud je spor mezi účastníky o tom, jaká je doba odpovídající možnostem žalovaného jako spotřebitele, určí tuto dobu na návrh soud. Pojem spor je v tomto případě třeba vykládat jen jako aktivní a nevyřešený střet (konflikt) rozdílných představ stran o přiměřené době plnění. Pouhá pasivita naproti tomu spor o přiměřenou dobu plnění nezakládá. Pokud věřitel vyzval dlužníka k plnění ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. a dlužník proti takové výzvě v přiměřené době aktivně nevystoupil s argumentem, že taková doba plnění není přiměřená jeho možnostem, není tu spor o určení přiměřené doby plnění a platí doba plnění uvedená ve výzvě věřitele. Pokud dlužník žádnou obranu neuplatnil a nová doba plnění určená výzvou věřitele ve smyslu § 1958 odst. 2 o.z. uplynula, je dlužník v prodlení (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019 sp. zn. 27 Co 221/2019) Jelikož žalovaný je v řízení pasivní, spor o přiměřenou dobu plnění v daném případě není. Žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dluhu v rámci oznámení o postoupení pohledávky ze dne 2. 1. 2023, která byla žalovanému dle podacího archu odeslána poštou dne 3. 1. 2023. Ve smyslu § 573 o.z. byla tato výzva žalovanému doručena třetí pracovní den po odeslání, tj. dne 6. 1. 2023. Žalovaný na tuto výzvu nijak nereagoval, námitku nepřiměřenosti navrhované lhůty k plnění neuplatnil. Na základě této výzvy měl žalovaný dlužnou částku uhradit do 10 dnů od jejího doručení, tedy do 16. 1. 2023. Jelikož tak neučinil, dluh se stal splatným nejpozději uplynutím uvedené doby a žalovaný je od 17. 1. 2023 s úhradou částky 4 000 Kč v prodlení. Soud proto žalobkyni v souladu s § 1970 o. z. přiznal úrok z prodlení z částky 4 000 Kč od 17. 1. 2023 do zaplacení, a to

v žalobkyní požadované výši 8,5 % ročně. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud neshledal žádné důvody pro její prodloužení.

23. S ohledem na absolutní neplatnost smlouvy o spotřebitelském úvěru nevznikl žalovanému závazek zaplatit žalobkyni poskytnutý úvěr, ani poplatky, náklady na vymáhání pohledávky a smluvní pokutu, a proto soud ve zbytku žalobu zamítl včetně odpovídajícího příslušenství (výrok II.).

24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 2 o.s.ř., podle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. Při zjišťování míry úspěchu a neúspěchu účastníků ve věci soud zohlednil i kapitalizované příslušenství (rozhodnutí NS ČR sp. zn. 23 Cdo 2585/2015). Žalobkyně požadovala celkem částku 12 366,66 Kč (součet požadované jistiny, poplatku, kapitalizovaného úroku, kapitalizovaného úroku z prodlení, smluvní pokuty a nákladů na vymáhání pohledávky), soud žalobkyni vyhověl ohledně částky 4 000 Kč (dlužné jistiny) a ohledně částky 8 366,66 Kč byl úspěšný žalovaný (součet požadovaného poplatku, kapitalizovaného úroku, kapitalizovaného úroku z prodlení, smluvní pokuty a nákladů na vymáhání pohledávky, ohledně kterých byla žaloba zamítnuta). Žalobkyně tak byla ve sporu úspěšná v rozsahu 32,35 % a žalovaný v rozsahu 67,65 %. Soud proto po odečtení úspěchu žalobkyně od úspěchu žalovaného stanovil, že žalovanému přísluší právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 35,30 %. Jelikož žalovaný se však řízení aktivně neúčastnil, žádné náklady řízení mu nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněná jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 31. října 2023

Mgr. Markéta Česánková
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. prosince 2023.